

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Beata Wolfke-Kobzar (spr.)
Sędzia SA:	Ewa Głowacka
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa **M. G. (1), P. G.**

przeciwko **M. G. (2)**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 27 stycznia 2012 r., sygn. akt I C 622/11

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Opolu zabezpieczył powództwo przez zajęcie wierzytelności pieniężnej przysługującej M. G. (2) przeciwko S. S. z tytułu umowy pożyczki zawartej w dniu 20.07.2009 r. w N., tj. kwoty 270.000 zł.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że powodowie uprawdopodobnili roszczenie, wobec treści art. 428 k.c. Z uwagi na treść umowy pożyczki zawartej pomiędzy pozwanym, a S. S. Sąd przyjął istnienie wierzytelności po stronie pozwanego i zabezpieczył powództwo zgodnie z wnioskiem.

Postanowienie to zaskarżył pozwany zarzucając rozstrzygnięciu:

1. Naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 69 pkt 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przez wydanie postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym na skutek niewłaściwie opłaconego wniosku w kwocie 40 zł, podczas gdy opłata od wniosku o zabezpieczenie roszczeń majątkowych wynosi 100 zł,
2. Naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 130² § 1 k.p.c. przez nie zwrócenie wniosku pełnomocnikowi powodów, w sytuacji gdy wniosek ten został nieprawidłowo opłacony,
3. naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 730¹ § 1 k.p.c. przez

nieuzasadnione przyjęcie, iż doszło do uprawdopodobnienia roszczenia powodów, w sytuacji gdy pozwany nie może być podmiotem roszczeń powodów, ponieważ na skutek choroby psychicznej działał w warunkach zniesionej poczytalności, tj. zarówno w warunkach braku zdolności zrozumienia znaczenia czynu, jak i pokierowania swoim postępowaniem, a zatem – zgodnie z art. 425 k.c. – nie odpowiada za szkodę w tym stanie wyrządzoną,

4. Naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 731 k.p.c. poprzez udzielenie zabezpieczenia na wierzytelności pieniężnej przysługującej pozwanemu M. G. (2) przeciwko S. S. z tytułu umowy pożyczki – kwoty 270.000 zł, co w ocenie strony pozwanej nie tylko zmierza do zaspokojenia roszczenia, ale wręcz je przewyższa, skoro oprocentowanie roczne pożyczki wynosi 4%, została udzielona na 5 lat, zatem suma wierzytelności przekracza 320.000 zł.

Wskazując na powyższe, pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zwrócenie wniosku stronie powodowej, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia o zabezpieczeniu powództwa i oddalenie wniosku strony powodowej w całości oraz o zasądzenie na rzecz pełnomocnika z urzędu pozwanego kwoty 30,00 zł tytułem zwrotu opłaty od zażalenia, która to opłata została samodzielnie dokonana przez pełnomocnika.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że za bezzasadne Sąd Apelacyjny uznał podniesione przez pozwanego zarzuty dotyczące naruszenia art. 69 pkt 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz art. 130² k.p.c.

Powodowie istotnie uiścili opłatę sądową od wniosku o zabezpieczenie w wysokości 40 zł, podczas gdy zgodnie z treścią art. 69 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych opłata w sprawach o zabezpieczenie roszczenia majątkowego wynosi 100 zł. W takiej zaś sytuacji wniosek o zabezpieczenie zgodnie z art. 130² k.p.c. winien zostać zwrócony. Mimo tego uchybienia wnioskowi o zabezpieczenie nadano jednak bieg, wniosek został rozpoznany przez Sąd Okręgowy, w wyniku czego zostało wydane zaskarżone postanowienie. W tej zaś sytuacji uchybienie, na które wskazuje powód nie może stanowić podstawy do wzruszenia merytorycznego rozstrzygnięcia Sądu I instancji, nie stanowi ono również przyczyny nieważności postępowania, która skutkowałaby koniecznością uchylenia zaskarżonego postanowienia. Stąd żądanie uchylenia zaskarżonego postanowienia nie mogło być uwzględnione.

Sąd Apelacyjny nie znalazł też podstaw do zmiany skarżonego postanowienia.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że stosownie do treści przepisów zawartych w art. 730 i nast. k.p.c., celem udzielenia zabezpieczenia jest zwiększenie skuteczności postępowania cywilnego poprzez zapewnienie, że pomimo upływu czasu koniecznego dla rozstrzygnięcia sprawy możliwym będzie osiągnięcie zamierzonych przez stronę celów tego postępowania. W konsekwencji zabezpieczenie musi pozostawać w bezpośrednim i ścisłym związku z treścią dochodzonego roszczenia. W myśl art. 730¹ § 1 k.p.c. podstawowym warunkiem udzielenia zabezpieczenia jest wykazanie przez uprawnionego łącznego zaistnienia dwóch przesłanek: prawdopodobieństwa roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Wymóg uprawdopodobnienia roszczenia oznacza konieczność uprawdopodobnienia faktów, z których jest ono wywodzone. Z kolei interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego trafne jest stanowisko Sądu I instancji, że powodowie obie te przesłanki wykazali.

Jak słusznie wskazał Sąd I instancji, żądanie pozwu powodowie wywodzili z art. 428 k.c., zgodnie z którym poszkodowany może żądać całkowitego lub częściowego naprawienia szkody od sprawcy, w sytuacji gdy sprawca z powodu wieku albo stanu psychicznego lub cielesnego nie jest odpowiedzialny za szkodę, a brak jest osób zobowiązanych do nadzoru albo gdy nie można od nich uzyskać naprawienia szkody, jeżeli z okoliczności, a zwłaszcza z porównania stanu majątkowego poszkodowanego i sprawcy, wynika, że wymagają tego zasady współzycia

społecznego. W sprawie nie ma sporu co do tego, że pozwany popełnił czyn będący podstawą dochodzonego przez powodów roszczenia. Istotą postępowania zabezpieczającego jest zresztą to, że Sąd dokonuje jedynie wstępnej analizy dostarczonego przez wnioskodawcę materiału dowodowego, a uprawdopodobnienie roszczenia nie jest tożsame z jego udowodnieniem i nie przesądza pozytywnego dla powodów wyniku sprawy.

Powodowie wykazali również interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Zgodzić należy się z powodami, że dotychczasowa postawa pozwanego może budzić obawy, że będzie próbował ukryć należący do niego majątek, a to z kolei skutkowałoby niemożnością wyegzekwowania ewentualnie zasądzonego na rzecz powodów odszkodowania i zadośćuczynienia.

Nie można ponadto przyznać racji pozwanemu, że udzielenie zabezpieczenia na wierzytelności pieniężnej przysługującej pozwanemu przeciwko S. S. z tytułu umowy pożyczki zmierza do zaspokojenia roszczenia, a wręcz je przewyższa. Powodowie dochodzą od pozwanego 300.000 zł wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W przypadku zatem uwzględnienia przez Sąd ich roszczenia w całości zasądzona kwota będzie przewyższać 300.000 zł. Ponadto zabezpieczenie roszczenia na należności wyższej niż dochodzona kwota w procesie nie oznacza przecież, że należność, na której dokonano zabezpieczenia, w razie uwzględnienia powództwa w całości przypadnie powodom.

Zabezpieczenie roszczenia ze swej istoty ma charakter tymczasowy i gwarancyjny i tę właśnie rolę spełnia zabezpieczenie orzeczone w niniejszej sprawie.

Stąd po myśli art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.

mw